



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: **R. B.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2018, č. j. OAM-296/ZA-ZA11-LE27-2018

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný shledal jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení ve smyslu ust. § 25 písm. i) této právní úpravy zastavil.

I. Obsah žalobních bodů

2. Žalobce byl dle jeho názoru zkrácen jako účastník řízení na svých právech a rozhodnutí napadl v celém rozsahu.

3. Vyslovil přesvědčení, že žalovaný porušil ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), neboť správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
4. Dále měl za to, že nebylo dodrženo ust. § 68 odst. 3 uvedené právní úpravy, když je odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné, pokud jde o uvedení úvah, kterými se žalovaný řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí a výkladu jednotlivých ustanovení zákona o azylu.
5. Žalobce měl rovněž za to, že postup žalovaného neodpovídal požadavkům ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalovaný neměl posoudit opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustnou podle ust. § 11a odst. 1 tohoto zákona, neboť žalobce dodal správnímu orgánu nové skutečnosti ve věci a tudíž ani řízení v této věci nemělo být zastaveno.
6. Dále žalobce uvedl, že se obává návratu na Ukrajinu z důvodu nedořešených majetkoprávních sporů v domovské zemi, v důsledku nichž přišel o veškerý majetek. Realizuje na území České republiky veškerý osobní a rodinný život a rád by v tom i nadále pokračoval.

II. Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že popírá oprávněnost žaloby a nesouhlasí s ní, neboť neprokazuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na žádost o udělení mezinárodní ochrany a napadené rozhodnutí. Uvedl, že v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že tato žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky je již druhou v pořadí. Žalovaný po zhodnocení důvodů předkládaných žalobcem při jeho současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a po jejich porovnání s důvody uváděnými v předcházejícím řízení dospěl k závěru, že žalobce v současné žádosti neuvedl žádné nové důvody, když konstatoval naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se na Ukrajinu opětovně vrátit a dále, že mu na Ukrajině hrozí povolání do armády. Žalobce shodně jako v předcházejícím řízení uvedl, že nechce zabíjet lidi, protože má dítě.
8. Žalovaný zdůraznil, že v žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany neshledal žádné nové skutečnosti, které by měl opětovně meritorně posuzovat.
9. Žalovaný nezjistil, ve vztahu k obecné bezpečnostní situaci na Ukrajině, která se od předchozího řízení o první žádosti nezměnila, žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné hodnocení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a jeho obav z návratu na Ukrajinu a která by vyžadovala nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci. K tomu žalovaný připomenul, že o první žádosti žalobce bylo rozhodnuto dne 28. 4. 2016, toto rozhodnutí byla následně potvrzeno i rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové dne 18. 5. 2017 a Nejvyššího správního soudu dne 22. 2. 2018. Žalovaný neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobcem ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť ten neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů jeho odchodu z vlasti a obav z návratu do vlasti.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu žalobními námitkami pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
11. Ze skutkových okolností projednávané věci je zřejmé, že dne 4. 4. 2018 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Následně dne 9. 4. 2018 poskytl údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany a konkrétně sdělil, že je ukrajinské národnosti, pravoslavného vyznání a že nemá žádné politické přesvědčení. Je ženatý a má jedno nezletilé dítě. Ve vlasti žil naposledy ve Lvovské oblasti. Z Ukrajiny vycestovala autobusem do Polska, tam zůstal do května 2015 a poté jel autobusem do České republiky. Na území České republiky vstoupil v květnu roku 2015. Uvedl, že v cestovním pasu má 2 polská víza na 180 dní. Ke svým předchozím žádostem o mezinárodní ochranu žalobce sdělil, že o tuto ochranu v České republice žádal v roce 2016. Konstatoval, že jeho zdravotní stav je dobrý. K důvodům své žádosti pak uvedl, že ze začátku žádal kvůli armádě, ale jeho důvody se změnily. Konstatoval, že rodina měla byznys na Ukrajině, měla peníze, ale nakonec jejich majetek zastavili kvůli hypotéce a přišli o něj. On sám pak zůstal venku, bez bytu a bez ničeho. Matka prodala byt exekutorům. Při návratu do vlasti ho čekají problémy ohledně vrácení půjčených peněz.
12. Pohovor ze dne 9. 4. 2018 byl veden na žádost žalobce v českém jazyce. Konstatoval, že doposud uváděl pravdivé informace. Žalovaný se dotazoval, jak se změnily jeho důvody žádosti o mezinárodní ochranu od doby jeho první žádosti. Žalobce vypověděl, že měl na Ukrajině byt, ale dověděl se, že ho exekutoři prodali jedné firmě, dále vysvětlil okolnosti ohledně zaplacení bytu a hypotéky a následně konstatoval, že jeho rodina měla tři byty, restauraci a auta a všechno jim bylo zabaveno. Nemá se tudíž kam vracet. Uvedl, že si pouze pamatuje, že utekl do Francie, ale sebrali ho tam a nakonec zavřeli do vězení. Dle jeho slov všichni mladí lidé utíkají z Ukrajiny, není tam co dělat. Uvedl, že chce normálně žít, pracovat, pořídit pobyt pro rodinu, vízum. Žalovaný se následně dotazoval, zda by se žalobce mohl vrátit na přechodnou dobu a opětovně se legalizovat pobyt v České republice. Žalobce odpověděl, že ne. Uvedl, že nikdo jej nechce zaměstnat, neboť se bojí zaměstnat načerno. Uvedl, že kdyby měl možnost vyřídit si doklady na Ukrajině, tak by tam jel. Uvedl, že nechce do války, neboť má dítě a nechce zabíjet lidi.
13. Žalobce žalovanému předložil 47 stran textu v ukrajinském jazyce obsahujících dokumentaci k majetkovým řízením jeho rodiny na Ukrajině.
14. Hodnocením skutkových okolností projednávané věci ve vazbě na námitky vyslovené v žalobě dospěl krajský soud k jednoznačnému závěru, že žaloba není důvodná.
15. V ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je upravena nepřípustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany, která nastává, pokud podal cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1 uvedené právní úpravy. Toto ustanovení pak přípustnost žádosti váže na posouzení toho, zda se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, či že mu hrozí vážná újma podle § 14a).

Podle § 25 zákona o azylu se řízení zastaví, pokud (písm. i) je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

16. Krajský soud v souladu s názorem žalovaného vysloveným v napadeném rozhodnutí na str. 4 – 6 konstatuje, že žalobce ve své žádosti o azyl ze dne 4. 4. 2018 neuvedl žádné nové skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že jsou novými pro hodnocení toho, zda byl vystaven v zemi původu azylově relevantnímu pronásledování. Krajský soud tak nemohl shledat žádnou vadu řízení, ani žádnou nezákonnost, a postup žalovaného, který vyslovil nepřipustnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany z důvodů neuplatnění nových skutečností oproti žádosti dřívější a následně z uvedeného důvodu řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil, shledal bezchybným a zákonným.
17. Nynější žádost žalobce posuzoval žalovaný správně zejména z toho úhlu pohledu, zda došlo ke změně poměrů vzhledem k osobě žalobce nebo situace v zemi původu. Postupoval tedy v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek sp. zn. 3 Azs 178/2016), dle níž *„Institut opakované žádosti neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly azylově relevantním způsobem ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Dospěl-li tedy žalovaný k závěru, že nynější opakovaná žádost stěžovatele těmto podmínkám nevyhovuje, užil správně ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu, ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu, aniž by znova meritorně posuzoval stěžovatelem uváděné shodné důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu z hlediska všech forem mezinárodní ochrany.“*
18. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu, žalobce ve své žádosti o udělení mezinárodní ochrany konstatoval naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se na Ukrajinu opět vrátit, jak uváděl v průběhu správního řízení, tedy že na Ukrajině mu hrozí povolání do armády, přičemž rozšíření tohoto důvodu, tedy že nechce zabíjet lidi, protože má dítě, nepředstavuje novou skutečnost ani zjištění. Žalobce tedy neuvedl žádnou novou okolnost ve smyslu zákona o azylu, která by mohla být důvodem k opětovnému vedení správního řízení. Žalovanému proto nelze vytýkat, že při svém rozhodování nepostupoval dle ust. § 11a odst. 4 zákona o azylu neboť, jak vyplývá ze shora uvedeného, neshledal a ani nemohl shledat žádný důvod zvláštního zřetele hodný, který by mu umožňoval posoudit opakovanou žádost jako přípustnou. Z informací poskytnutých žalobcem v průběhu azylového řízení rovněž nevyplynulo, že by měl odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství či národnosti. Lze rovněž konstatovat, že v případě žalobce, s ohledem na shora uvedené, nebyly zjištěny ani důvody zvláštního zřetele hodné pro udělení humanitárního azylu. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného rovněž neshledal, že by žalobci v případě návratu do země původu hrozilo nebezpečí vážné újmy dle § 14a zákona o azylu. Krajský soud přitom plně odkazuje na argumenty žalovaného obsažené v jeho písemném vyjádření k žalobě a rovněž tak v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se s nimi plně ztotožňuje.
19. Nelze rovněž přisvědčit názoru žalobce, dle něhož postup žalovaného neodpovídal požadavkům ust. § 3 a § 68 správního řádu. Žalovaný ve správním řízení pečlivě zjistil stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti a s námitkami žalobce vyslovenými v tomto řízení se adekvátně vypořádal.
20. Krajský soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.

21. Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu proto nevzniklo. Žalovaný náklady řízení nežádal. Proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 19. srpna 2019

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně